

In memoriam

Luka Tomašević

(Gala, 1951. – Split, 2025.)

U srijedu, 26. ožujka 2025. godine, u Splitu je, u tamošnjem Kliničkom bolničkom centru, preminuo fra Luka Tomašević, *professor emeritus* Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu i član Hrvatskog filozofskog društva.

Rođen je u Gali kraj Sinja 15. svibnja 1951. godine. Osnovnu je školu pohađao u Gali i Hanu, a gimnazijsko je školovanje završio 1972. godine u Sinju. Na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj studirao je na filozofskom odsjeku (1972. – 1974.), a redoviti teološki studij završio je 1977. godine u Jeruzalemu na učilištu Studium Theologicum Jerosolymitanum. Magistrirao je iz moralne teologije 1981. godine na Alfonzijanskoj akademiji, višem institutu za moralnu teologiju Papinskog lateranskog sveučilišta u Rimu, te je 1987. godine na istom učilištu obranio disertaciju iz povijesti moralne teologije. Magisterij je nostrificirao 1993. godine, a potom i doktorsku diplomu sa specijalizacijom moralne teologije. U studijske svrhe, osim studija u Jeruzalemu i Rimu, boravio je u Veneciji (Italija), Toursu (Francuska) te Prienu, Passauu, Berlinu, Frankfurtu na Majni i Münchenu (Njemačka), dok je kao profesor višekratno boravio na Tajvanu i u Japanu.

Godine 1974. postao je franjevac-redovnik, a za svećenika je zaređen 1977. godine u Jeruzalemu. Od 1988. do 1991. godine bio je definitor Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Od 1988. do 1994. bio je magistar bogoslova u Makarskoj. U Domovinskom ratu dobrovoljno je vršio službu vojnog kapelana u 156. brigadi Hrvatske vojske. Bio je član u više vijeća svoje Provincije i Splitsko-makarske nadbiskupije te član Vijeća za nauk vjere Hrvatske biskupske konferencije.

Od 1982. godine angažiran je kao nastavnik na Franjevačkoj teologiji u Makarskoj. Akademске godine 1993./1994. bio je i honorarni predavač moralne teologije Dopunskoga teološko-katehetskog studija Teologije u Splitu. Od 1999. godine predavao je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Od 1998. do 2000. godine bio je rektor Franjevačke teologije u Makarskoj. Od 1999. godine bio je pročelnik Katedre za moralnu teologiju Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Od 2007. do 2010. godine bio je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Godine 2002. izabran je u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora. Od 2009. godine bio je u zvanju redovitog profesora, a od 2014.

godine redoviti profesor u trajnom zvanju, sve do umirovljenja, nakon čega je izabran u počasno zvanje *professor emeritus*.

Uz filozofiju i teologiju, posebnu je pažnju posvećivao bioetičkoj problematici o kojoj je objavio brojne članke i niz knjiga, razvijajući i promovirajući teološku perspektivu u bioetici, kako u njezinu biomedicinskom, tako i u njezinu ekološkom aspektu, gdje je uvelike slijedio nauk svetog Franje Asiškog, o čemu svjedoči i njegova zadnja knjiga, *Ekologija iz teološke perspektive. Integralna ekologija svetog Franje Asiškog* (u koautorstvu s Anom Jeličić, Sveučilišni odjel za forenzične znanosti Sveučilišta u Splitu, Split 2025.), čije objavljivanje on, nažalost, nije dočekao jer je knjiga otisnuta i promovirana nekoliko dana nakon njegove smrti.

Bio je član Etičkog povjerenstva za biomedicinska istraživanja Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu i član Etičkog povjerenstva Sveučilišta u Splitu. Bio je suosnivač, potpredsjednik i član Hrvatskog bioetičkog društva te član Međunarodnog društva za kliničku bioetiku (ISCB), član njegova Upravnog odbora i predsjednik (2011. – 2017.).

U okviru Hrvatskog filozofskog društva fra Luka Tomašević bio je aktivan u raznim segmentima rada: ne samo kao član Upravnog odbora Društva te član programskih i organizacijskih odbora skupova u organizaciji Društva kao što su *Lošinjski dani bioetike* i *Dani Frane Petrića* nego i kao autor niza članaka u časopisima Društva i knjige *Crkva pred izazovom globalizacije. Vrednovanje i kršćansko propitivanje* (u Biblioteci »Filozofska istraživanja«, 2007. godine).

Premda se, kao filozof, teolog i bioetičar bavio »velikim temama«, globalnim i epohalnim, ostavio je značajan trag i u proučavanju lokalnih, zavičajnih tema, objavivši mnoge priloge o povijesti, kulturi i religioznosti Cetinske, odnosno Sinjske krajine. Pritom ga je, kako je jednom zapisao, posebno intrigirao odnos »između onoga što je zakonom zadano i što se poučava, i onoga što je stvarno ponašanje vjernika, u čemu se, zapravo, izražava i oblikuje ono *življeno*, osobno i zajedničko«, jer »sveza između naučavanog i življenog, vidova koji odgovaraju *pravilu* i *ponašanju*, zapravo i jest bitni vid moralnosti, i kao takav – teološko mjesto«, a »istovremeno se tako vidi kršćanski život kakav je trebao biti i kršćanski život u svom ostvarenju, u *praksi*, ovisno o vremenu, mjestu i ljudima«.

Stoga je, kako i valja – dostojno i pravedno – na vječni počinak ispraćen u svome rodnom kraju: misa zadušnica slavljena je u subotu, 29. ožujka 2025. godine, u bazilici Čudotvorne Gospe Sinjske, a sprovodni obredi upriličeni su odmah potom na groblju svetog Frane u Sinju.

Hrvoje Jurić